

Димитър Бояджиев

Боязън

На твоя праг ме среща и провожда
една и съща мисъл безутешна
и горестно сърцето ми пробожда:
ти си така безгрижна и безгрешна...

Ти си така безгрешна и безгрижна!
И очарован, аз в боязън гасна:
зад мен стои тревожна, неподвижна
на миналото сянката безстрашна.

В лазура на душата твоя млада,
при нежни сънища, о сън отрада,
ти приласкай и мене, безутешен.

Клони към заник моя ден безкраен...
И мисля все за тебе с вопъл таен:
„И аз съм чист! Като дете безгрешен!“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6304>]